

El ple del Parlament de Catalunya sobre el pacte fiscal va començar amb un minut de silenci per les víctimes de l'incendi de l'Alt Empordà.

Concert i rescat 'ma non troppo'

El Parlament de Catalunya aprova una proposta de pacte fiscal basada en el concert econòmic l'endemà mateix que el govern català anunciés que demanaria el Fons de Liquiditat Autòmic.

La majoria del Parlament de Catalunya ha aprovat una proposta de nou model de finançament per a Catalunya molt semblant a la que el govern ja va presentar fa quinze dies en la cimera del pacte fiscal al Palau de la Generalitat. El nou pacte és semblant al concert econòmic del País Basc i Navarra perquè preveu que “la gestió tributària, exacció, gestió, recaptació, liquidació, revisió, sanció i inspecció” de tots els impostos correspondran a l'Agència Tributària de Catalunya, però preveu també un mecanisme de solidaritat amb l'estat —“cooperació interterritorial”, en diuen— la qual haurà de limitar-se al fet que Catalunya no perdi “posicions respecte a la seva situació en capacitat fiscal”.

La proposta va ser votada punt per punt amb la intenció que gran part del text tingués també el suport del PSC. CiU, ERC, ICV-EUiA i Joan Laporta

(Democràcia Catalana) van votar a favor de tots els punts i Ciutadans i Solidaritat, en contra del text sencer —els primers per massa reivindicatiu i els segons perquè consideren esgotada la via de negociació amb l'estat i demanen una declaració unilateral d'independència. El PP es va abstenir per a forçar el PSC a posicionar-se. Els socialistes catalans votaren en contra de les lletres *a*, *b* i *d* del punt 4. Com ja expressaren fa dues setmanes, eren partidaris d'una agència consorciada amb l'estat i tots els punts que impliquen una plenipotenciària Agència Catalana no van rebre el seu suport —amb l'excepció d'Ernest Maragall, que votà a favor l'agència pròpia—. En canvi, el PSC en bloc votà a favor d'una Generalitat amb capacitat normativa sobre els impostos i d'una solidaritat que no faci desequilibrar Catalunya en el rànquing de capacitat fiscal.

Aquesta esperada sessió parlamentà-

ria del 25 de juliol —en què es votava la proposta estrella del govern d'Artur Mas— va arribar precedida dels núvols d'una emboirada previsió econòmica, anunciada el dia abans pel portaveu del govern català: Francesc Homs va dir que la Generalitat s'acollirà al Fons de Liquiditat Autòmic anomenat ICO4 per a resoldre uns problemes de tresoreria semblants als que s'han patit en els darrers dos anys. “No hem demanat cap rescat ni estem en aquesta situació”, va insistir Homs.

Potser per aquesta raó, el president de la Generalitat, en la presentació de la proposta de pacte fiscal, va destacar que el nou model de finançament és encara més necessari en temps de crisi com l'actual i va enumerar nou arguments per a aprovar-lo: que “Catalunya té recursos propis per trobar-se en una situació molt millor”, que “el dèficit fiscal de Catalunya és insostenible” i que, en tots els

La proposta aprovada pel Parlament

El ple del Parlament de Catalunya:

Primer.- Consta que la Comissió d'Estudi d'un Nou Model de Finançament Basat en el Concert Econòmic va elaborar uns treballs i va aprovar unes conclusions que fonamenten aquesta resolució.

Segon.- Consta que els successius sistemes de finançament que ha tingut la Generalitat de Catalunya, al llarg d'aquests trenta-dos anys, han suposat un avanç en termes econòmics i de capacitat normativa, però no han permès resoldre alguns dels problemes de fons que pateix el nostre país. D'una banda, la publicació de les balances fiscals evidencia que Catalunya se situa en un preocupant dèficit fiscal amb l'enorme perjudici que ha representat aquesta circumstància per al desenvolupament i el benestar del nostre país. De l'altra, la sistemàtica manca de lleialtat institucional per part de l'Administració General de l'Estat, incomplint normes i acords, tal com es posa de manifest amb la no disponibilitat del fons de competitivitat i dels recursos de la disposició addicional tercera, relativa a les infraestructures, que ha contribuït a empitjorar aquesta situació. I, en tercer lloc, la desproporció existent entre els nivells de despesa pública i gestionada per la Generalitat i els objectius de reducció de dèficit públic que vénen imposats per l'Administració central.

Tercer.- Reivindica un acord de finançament que suposi un canvi de model respecte als diferents acords assolits en la història del nostre autogovern. Aquest acord de finançament té com a objectius: assolir la plena capacitat de decisió sobre tots els tributs suportats a Catalunya, poder disposar dels recursos econòmics que com a país generem per a atendre les polítiques socials i de creixement i garantir la lleialtat institucional per a evitar arbitriarietats i incompliments de les parts.

Quart.- Insta el Govern a iniciar un procés de negociació amb el govern espanyol d'un model de finançament propi per a Catalunya, dins d'aquest any 2012, d'acord amb les conclusions de la Comissió d'Estudi d'un Nou Model de Finançament, basat en el Concert Econòmic, i particularment tenint present els punts següents:

a) La gestió tributària, exacció, gestió, recaptació, liquidació, revisió, sanció i inspecció de tots els tributs suportats a Catalunya ha de correspondre a l'Agència Tributària de Catalunya, que en serà l'única administració responsable.

b) L'Agència Tributària de Catalunya ha de disposar de plena capacitat i atribucions per a l'organització i l'exercici de les funcions pròpies de la gestió tributària, i hauria de col·laborar administrativament amb altres administracions de caràcter local, estatal i europeu, especialment en la lluita contra el frau fiscal.

c) La Generalitat ha de disposar de plena capacitat normativa i responsabilitat fiscal sobre tots i cadascun dels impostos suportats a Catalunya, dins del marc d'harmonització fiscal comunitària, de manera que assegurï la consecució efectiva del principi de progressivitat fiscal en el sistema impositiu.

d) L'establiment de l'aportació catalana a l'Estat en concepte del cost de les competències o els serveis comuns prestats que afecten Catalunya i que li són propis, i en concepte de cooperació interterritorial. Aquesta aportació ha de ser revisada quinquennalment i acordada bilateralment amb l'Estat.

e) A l'hora de determinar la posició catalana, Catalunya no pot perdre posicions respecte a la seva situació en capacitat fiscal, un cop feta la contribució a la solidaritat. Els recursos a la solidaritat s'han de destinar als serveis bàsics de l'estat del benestar tenint en compte l'esforç fiscal.

Cinquè.- Insta el govern a garantir la lleialtat institucional entre la Generalitat i les administracions locals i a establir un sistema de finançament dels ens locals adaptat a la redistribució competencial que determini el model d'organització territorial propi, que tindrà com a principis l'autonomia local, la coresponsabilitat fiscal, la solidaritat i el reequilibri territorial.

Sisè.- Insta el govern a crear un grup de treball amb capacitat decisòria per fer el seguiment d'aquesta negociació amb l'estat, integrat pel govern i per les forces parlamentàries que manifestin el seu ple suport a aquesta proposta de resolució. Aquest grup fixarà un calendari d'actuació que anirà lligat al temps de negociació amb l'estat.

Setè.- Insta el govern a aconseguir la màxima implicació activa de tots els sectors polítics, econòmics i socials de Catalunya al voltant del present acord, així com a traslladar a les institucions europees la naturalesa i els objectius d'aquest.

pressupostos de l'estat, siguin amb un model fiscal o un altre, "Catalunya sistemàticament perd posicions en el rànquing de renda *per capita* disponible: ara som el tercer a aportar recursos i el vuitè a rebre". Mas va afegir que Catalunya sempre "depèn de l'estat per atendre" els seus propis pagaments i això ha demostrat que "no té cap sentit tenir autonomia en despesa de recursos i cap autonomia en els ingressos, en el cobrament

d'impostos". En contra de pactes fiscals més tebis, com una revisió de l'actual model de finançament, Mas va assegurar que "no es pot confiar que una revisió del model actual resolgui els nostres problemes de fons". Va recordar que Catalunya i l'estat porten trenta anys "amb un sistema de redistribució territorial de la renda i això no ha servit per a aconseguir un equilibri en la capacitat dels territoris de producció de riquesa."

"Hem sentit moltes vegades –va dir el president de la Generalitat per defensar la seva proposta– que cada nou sistema fiscal ens havia d'acostar al concert econòmic i estem com fa trenta anys". I va concloure que l'estat ha d'entendre la reivindicació de Catalunya perquè "no té sentit penalitzar els territoris més productius i exportadors."

Alex Milian